

LIBIA

Suprafața
1.759.540 km²

Așezarea geografică
19°-33°10' N, 9°10'-25° E

Populația
4.509.000 locuitori

Densitatea populației
2,4 locuitori/km²

Capitala și cel mai mare oraș
Tripoli, 1.000.000 locuitori

Limba oficială
arabă

Produse importate
produse alimentare, bunuri de consum, materiale de construcții

Produse exportate
petrol brut, animale de casă, piei, ulei de măsline

Moneda oficială
dinar (1 dinar = 1.000 dirhams)

Produsul intern brut
26.244.000.000 dolari SUA

Forma de stat
republică populară

CARACTERISTICI GEOGRAFICE

93% din suprafața Libiei este un podiș deșertic. Munții Jabal al Akhdar din nord-est separă câmpia de coastă de interior. Câmpia Gefara de lângă Tripoli este mărginită în interior de Munții Jabal Nafusah, la sud de care se întind podișuri stâncoase precum și o suprafață imensă de nisip între granița cu Algeria și Sabhah. În Libia este puțină apă de suprafață și nu există canale de râu permanente, dar se află multe cursuri de apă subterane și fântâni arteziene.

CLIMA

Regiunea de coastă are condiții mediteraneene cu puțină ploaie între octombrie-martie. Munții sunt zonele cele mai umede ale țării, cu până la 60 cm pe an. Doar 150 km spre interior precipitațiile sunt sub 10 cm, iar deșertul vast are ploaie puțină. Temperatura medie la Tripoli este de 12°C în ianuarie și 26°C în iulie, și precipitațiile de 37,5 cm. Cifrele pentru așezările din interior sunt 14°C, 35°C și sub 5 cm de precipitații.

PLANTE CULTIVATE

13% din forța de muncă lucrează în agricultură, dar numai 1% din suprafața țării este cultivată. Singurele zone adecvate sunt Câmpia Gefara, versanții mai joși ai Munților Jabal Nafusah și Jabal al Akhdar, coasta Peninsulei Cyrenaica și oazele din interior. Se cultivă în principal cumin, măsline, arahide și portocale, dar și cereale, migdale și cartofi. În interior se pot cultiva grâu și

orz și există o suprafață întinsă de pășune. În regiunile muntoase se cultivă smochini, măsline, viță de vie și pomi fructiferi, iar în oazele din interior cumin, dar și alte fructe, cereale și legume. Libia importă 75% din necesarul de alimente.

TRANSPORTUL

În Libia nu sunt căi ferate, doar 25.675 km de drumuri pavate. Principala șosea se întinde de-a lungul coastei de la Tripoli la Benghazi, cu extensii în Egipt și Tunisia. Altă rută leagă Tripoli de Sabhah. S-au construit drumuri spre terenurile petrolifere și spre orașele oază importante, precum Al Kufrah. Conducele sunt importante pentru transportul de petrol, gaz și apă. Este în construcție o vastă schemă pentru transportul apei de la acvifere de sub Sahara la orașele de coastă. Aceasta va epuiza multe acvifere și s-ar putea să nu fie o soluție permanentă.

POPULAȚIA ȘI ORAȘELE

97% din locuitori au origine berberă sau arabă, și există puțini greci, maltezi și alte naționalități, precum și nomazi tebu și tuaregi în sud. 97% din populație sunt musulmani suniți. Majoritatea libienilor locuiesc în câmpia de coastă, 64% în zone urbane. Tripoli este centrul administrativ, financiar, comercial și industrial. Benghazi, al doilea oraș ca mărime (500.000), are aeroport internațional. Misratah (200.000) este un port și centru comercial regional.

PESCUITUL

Recolta anuală (ton, barbu și sardine) este de numai 7.000 de tone. Principalele porturi de pescuit sunt Zuwarah, Misratah și Al Khums.

INDUSTRIA

Industria era slab dezvoltată înainte de descoperirea petrolului. Industriile cresc constant de la revoluția din 1969.

Țeieul, prelucrarea alimentelor și produsele textile, dar și cimentul, oțelul, cablurile și bunurile electrice au făcut cele mai mari progrese. Industria grea include un complex petrochimic la Ras Lanuf și o oțelărie la Misratah. Industriile tradiționale cum ar fi cea a uleiului de măsline, a covoarelor, a bunurilor din piele sau a hârtiei continuă.

IRIGAȚIA

Precipitațiile fiind insuficiente pentru agricultură, irigația este vitală. Regiunile intensiv irigate sunt Câmpia Gefara, M-ții Jabal al Akhdar și regiunea Tawurgha. Unele oaze sunt legate la rezerve de apă subterană.

ANIMALE DOMESTICE

Doar 8% din suprafață este pășune, dar aceasta a fost baza economiei înainte de descoperirea petrolului. Se exportau piei, blănuri și lână. Există 5,7 milioane de oi, 1 milion de capre, 210.000 de vite și 26 de

milioane de păsări. Nomazii cresc animale de-a lungul marginilor deșerturilor. Cămilele și măgarii sunt animale de povară. În unele ferme de coastă s-a dezvoltat industria laptelui.

PETROLUL

Descoperirea petrolului în 1957 și, mai târziu, a gazelor naturale, a făcut din Libia o țară bogată. Producția anuală de petrol, aproximativ 48 de milioane de tone, a făcut din Libia al doilea cel mai mare producător de petrol din Africa, după Nigeria. Petrolul reprezintă peste 90% din exporturi. Principalele zone producătoare sunt la Zelten, Hofra, Sarir și Gialo, legate prin conducte la porturile Marsa el Brega, As Sidar, Ras Lanuf și Tobruk. Libia este al doilea cel mai mare producător de gaze naturale din Africa, după Algeria. O conductă duce gazul de la terenurile petrolifere din Marsa el Brega de-a lungul coastei la portul de export Misratah.

